

A Debrecen-Csapókerti Református Egyházközség lapja

magvetés

XXIII. évfolyam 6. szám

2018. Advent

„Dicsőség a magasságban Istennek és béke a földön a jóakaró embereknek.”

Lukács 2,14

Jézus Krisztus örök

A születés utáni fejlődés, növekedés természetesen velejárója a földi életnek. Ez a normális. A szüntelen való változás pedig olykor szinte sokkolja az embert: „semmi nem olyan már, mint régen!” Csak hasonlítsuk össze a gyermekkori várva-várt karácsonyi ünnepünket a mai, modern ünnepi felhajtással. Egy idő után, - főleg évtizedek után -, nyomasztóvá tud válni ez a tény, és a tehetetlenség, hogy nem tudunk ebből kitörni. Nem tudunk változtatni, azon hogy minden változik. Sőt, mi magunk is szüntelenül változunk ebben a szüntelenül változó világban!

Hol van az a biztos pont, amire lehet építeni, amibe bele lehet kapaszkodni? Van-e egyáltalán, ami nem változik sohasem?

Jézus Krisztusról azt olvassuk Máté evangélista karácsonyi beszámolójában, hogy Ő Szabadító, aki megszabadítja népét bűneiből. Ez a csodálatos üzenet ma is igaz! Milyen sokan átérték már az Ő szabadítását a személyes életünkben! Immánuel, velünk az Isten. Emberré lett, testben közénk jött, velünk van. Királyok, uralkodók, államfér-

fiak, hadvezérek, miniszterelnökök egymást váltották és váltják ma is, de a Király, akit a napkeleti bölcsek is megtaláltak és imádtak, ma is Ő. A jelentéktelennek tűnő Betlehemből származott a Fejedelem, aki Jó Pásztorként legelteti és terelgeti az Ő népet – ma is.

Lukács evangélista azt írja közismert karácsonyi híradásában, hogy Nagy lesz Ő, a Magasságos Fia. Azóta sem született Nála nagyobb. Olyan Uralkodó, akinek uralkodása soha nem ér véget! Nem a ciklus végéig tart, vagy esetleg még egy újabb választáson esélyt kap, hanem örökké tartó az Ő uralma! A betlehemi pásztorok meghallották és átérték a nagy örömhírt: Üdvözítő született, aki az Úr Krisztus a Dávid városában. Ma a világ milliányi városában, falvaiban hirdettetik az örömhír: az Üdvözítő változatlanul munkálkodik, Lelke által üdvbizonyossággal ajándékoz meg!

János evangélista is leírja a karácsony felfoghatatlan csodáját, hogy testté lett Ige. Az Ige Istennél volt, Isten volt az Ige, és az Ige testté lett, közöttünk lakott, és mi láttuk és látjuk az Ő dicsőségét. Ebbe a földi sötétségbe beleragyogott az Ő fénye, az igazi Világosság. Ez túlragyog minden adventi, ünnepi fénynél, kivilágításnál, beleragyog a szívbe, megvilágosítja az embert, amely világosságban kapunk kegyelmet kegyelemre – ma is.

Mindez igaz volt, igaz most is és az is marad örökké, mert a mi Örökkévaló Istenünkben nincs változás, sem változásnak árnyéka!

„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.” (Zsidókhöz írt levél 13,8)

Lakatos Zoltán lelkipásztor

„Lelkek éjét oszlatni fénnel..”

(Olv.: Ézs 9,1-2; 58,8-9; Jn 1,3-5,9; 12,35-36; Kol 1,12-13; Róm 13,11-14)

Így vagy úgy, valahol minnyájan élünk. Mint tudjuk, az 56-os forradalom tragikus vége utáni zavaros időszakban, amikor sok ember „szertenézett s nem lelé honját a hazában”, elkeseredett emberek ezrei diszsidáltak különösen az Egyesült Államokba, a nagy lehetőségek országába, hogy ott aztán egészen más körülmények között megvalósíthassák jövőjüket, új életüket. Hiszen ugye „azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne...”, fogalmaz nagyon pontosan Tamási Áron székely író egyik hőse ezekkel a megragadóan szép, szállóigévé vált szavakkal (Ábel Amerikában, 1934). Még akkor is igaz ez az állítás, ha sajnálatosan tudjuk, hogy manapság hazánkban számos embertársunknak nincsen otthona (a statisztikai adatok szerint legalább 14 ezer ember hajléktalan van Magyarországon). Otthonra vágyik a börtönre ítélt rab, a számkivetett csakúgy, mint világszerte a valamilyen üldöztetés, illetve gazdasági okok miatt hazájából elvándorló sok millió embertársunk is.

Persze tudjuk, hogy a magyarság hét törzse Árpád fejedelem vezetésével 896 táján hont szerzett magának a Kárpát medencében. De van-e intézmény, valamilyen intézkedő hatalmasság, aki nem egyszerűen tárgyi, anyagias, hanem átvitt és mélyebb értelemben igazi otthon, országot, hazát tud adni a sok kérdéssel küzdő, gyarló, egyes embereknek? Milyen erő vagy hatalom teszi elviselhetővé a mindennapokat, tudja valószínűsítően élehetővé tenni az emberi életet?

Örömmel tudhatunk arról, hogy a világot szerető Isten (Jn 3,16) MEGAJÁNDÉKOZOTT gyermekei lehetünk nemcsak

egy-egy alkalmakon, nem is csupán karácsony idején, hanem folyamatosan. Hogyan? Úgy, hogy minden a miénk lehet Pál szerint: „...akár a jelenvalók, akár az eljövendők: minden a tietek” (1Kor 3,22). Az Úrral, azaz „Vele együtt mindent” (Róm 8,32) nekünk adott ugyanis Isten, Jézus áldozata által.

Pál apostol is az éjszaka és a nappal ellentétes képét használja Jézus kijelentését folytatva, szimbólikus értelemben, amikor az Úr megjelenésének sürgető közelségéről szól. Amilyen ellentét van az éjszaka és a nappal között, olyan kibékíthetetlen ellentét van a bűn éjszakája és a Jézus Krisztussal elkezdett nappal, életet teremtő világosság között. Isten kegyeme, világ iránti szeretete az, hogy ugyan feszültségekkel teljes világkorszakban, a bűn sötétlő korszakában él az emberiség, a világba mégis beleragogy, azt besugározza Jézus világossága. A sötétség ugyanis Istenellenes káosz, zürzavar, amelyet Isten mindig kordában tart, és ugyanakkor azt uralja az Ő világossága, a maga fénylő határozottságával. Ezért tehát nem lehet arra az esztelenségre hagyatkoznunk, – Petőfivel szólva, aki kigúnyolja a léhűtő nemest – hogy „ráérünk arra még”, és csak úgy, magától „majd elmúlnak a bajok”. Mert valami nagyon közel érkezett hozzánk. Talán „az éjszaka közeledik”, melyben „hallgat a sötétség”? Nem! Isten teremtett világának rendjében arról hallunk, hogy „a hátralevő idő rövidre szabott” (1Kor 7,29), és ebben az ígéretes, üdvözítő, szellemi új rendben „az éjszaka múlik, a nappal pedig már egészen közel van” (Róm 13,12). Mert Istentől adott tennivalóink vannak a nekünk adott

örömhír szerint a magunk közvetlen környezetében:

„Lelkek éjét oszlatni fényel: reád az Úr ezt bízta, lásd...” (énekeskönyvünk 472. dicséretének 3. verse). Ne felejtszünk el azonban arról, hogy mi magunk is mindig rászorulunk szabadító irgalmára, kegyelmére. Ezért hát a kegyelemnek ez a ténye nem jogosít fel senkit sem a felelőtlen „időpocséklásra”, a „nihilizmus”-ra vagy az „ahogy esik, úgy puffan” életszemléletre.

Mert Jézus egészen más programmal szeretné megajándékozni követőit: „Még egy kis ideig közöttetek van a világosság”, – mondja – ezért „legyetek a világosság fia” (Jn 12,35-36).

Ez másképpen azt jelenti, hogy „amíg nappal van”, addig cselekedjük a jót, „mert eljön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat” (Jn 9,4).

*A világosság teremtése – 1Móz 1,3
(Doré, 1866)*

Az évente megismétlődő karácsonyi örömhír tehát ez: „meglátogat minket a felkelő fény a magasságból”, mégpedig Jézus Krisztus által (Lk 1,78).

Ha pedig ezt a tényet hittel nemcsak Zakariás, Keresztelő János atyja, hanem mi magunk is valljuk, akkor Pál apostollal együtt köszönetre vagyunk elkötelezve: „Hála legyen Istennek kimondhatatlan ajándékáért!” (2Kor 9,15).

De hálás imádsággal járulhatunk Istenünk elé napról napra azért a nagy csodáért is hogy otthont kereső, bűnöktől zaklatott életünket mintegy „átköltöztette”, átvitte „szeretett Fiának országába” (Kol 1,12-13), és ezzel alkalmassá tett minket az Ő világosságában való létezésre, a mindennapokban történő, áldozatos szeretete. Jézus ugyanis erre a cselekvésre hív.

Hiszen a nappali fényben embertársainknak a szeretet értelmes, melegítő erejére van szükségük. Martin Luther King ezt mondta erről nem sokkal meggyilkolása előtt.

„Nincs nagyobb erő a szeretetnél. Legyőzi a gyűlöletet, mint a fény az éjszakát”.

Végül legyen előttünk Vass Albert örömteli, de komoly biztatása:

„Nyissátok meg szíveteknek minden ablakát, és eresszétek be oda a napfényt, hadd pusztítson ki belőletek minden sötétséget ezen a karácsonyon!

A civódás, pártoskodás nemzetéből változtatok át a szeretet nemzetévé, s lássátok meg: attól a pillanattól kezdve veletek lesz az Isten! Megmaradásunknak, megmaradásotoknak, a magyar sors jobbra fordulásának ez az egyetlen lehetősége.”

Predestináció és reformáció

Ezekben a hetekben, hónapokban, gyülekezetünkben a heti bibliaóra témaköre a Második Helvét Hitvallás. Legutóbb a predestinációról szóló fejezetet ismerhettük meg részletesebben. Úgy gondolom, a hitben élők közül senki sem vitatja, hogy minden, ami történik, az Isten akaratára szerint történik. Még akkor is, ha 40 évet kellett várni egy nemzetnek arra, hogy megtörténjen, amit Isten akart. Végül mégis megtörtént. Isten az idő felett áll, így az Ő szándéka hibátlanul teljesült. Akiknek a pusztában ért véget az életük, azoknak az idő foglyaiként választásuknak megfelelően Kánaán helyett jóval rosszabb körülmények között kellett élniük és végül meghalniuk.

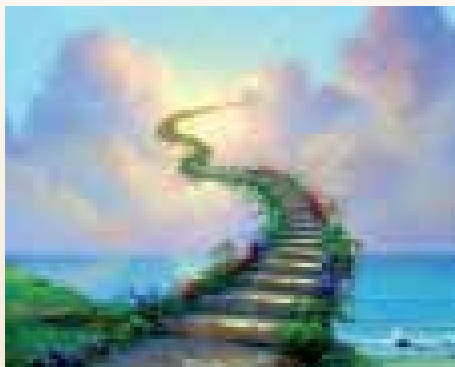
Vajon a mai kor embere nem egy ehhez hasonló pusztai tartózkodásban él-e szabad akaratából? Minden időbeli tévelygés okozója az embernek adott szabad akarat, és az embernek a szabad akaratához való ragaszkodása. Pedig olyan szépen tudjuk mondani az imádságban: „legyen meg a Te akaratod...” Amennyiben nem Isten elsődleges szándékai szerint élünk, a kitűzött cél elérése időtöbbletbe kerül nekünk. Okosabban tennénk, ha folyton Isten szándékát kutatnánk, kérnénk az útmutatást, és úgy minél kevesebb vargabetűvel érünk el a kitűzött célhoz.

A predestináció nem azt jelenti, hogy mindannyiunk élete, sorsa a születésünktől fogva egy előre meghatározott pályán mozog! Nem az egyes emberi sors, hanem az emberiség, tágabb értelemben a világ sorsa van predestinálva, a végén Jézus eljövételével és ítéletével. A jelenben egy ember tág határok között szabadon mozoghat. A társadalom végül be fogja teljesíteni

mindazt, aminek meg kell történni, de az egyén ezen belül a saját akaratából kerülhet végül a menybe vagy a pokolba! Sokan lesznek akik a menybe jutnak, de nincs névsor előre leírva. Egyetlen név volt csak a kezdetektől fogva biztosan a lista elején, és az meg is valósult.

Nem mindegy tehát neked testvérem, hogy miként éled az életed! Ha újjászületsz és Krisztushoz méltó életet élsz, akkor Ő helyet készít neked a menyben! Ő mindannyiunkért halt meg a keresztfán! De ez nem azt jelenti, hogy ezzel mindannyian vele lehetünk a menyben! Ő a lehetőséget adta meg nekünk a vele való örök élethez! A megvalósuláshoz újjá kell születni és hozzá méltóan kell élnünk. Nem elég a halálunk pillanatában megbánni bűneinket! Akkor már késő lesz és lehet, hogy alkalmunk sem lesz rá, olyan hirtelen ragad el a halál!

Ahhoz, hogy minél kevesebb vargabetű keletkezzen az út során, a reformáció egy hasznos eszköz. Újra és újra meg kell re-

„De én hiszem, hogy még meglátom az Úr jóságát az élők földjén.” (Zsolt. 27,13)

formálnunk magunkat és közösségünket, hogy azt a bizonyos keskeny utat el ne tévesszük és a szűk kapuhoz eljuthassunk.

„Menjetekek be a szoros kapun.

*Mert tágas az a kapu és széles az az út,
amely a veszedelemre visz, és sokan vannak
akik azon járnak.*

*Mert szoros az a kapu és keskeny az az út,
amely az életre visz, és kevesen vannak,
akik megtalálják azt.”*

Máté 7,13-14

Most, amikor Jézus születésére emlékezünk, tartsuk szemünk előtt az Ő életét, az Ő példamutatását és éljünk hozzá méltó életet a jövőben mind a magánéletünkben, mind a közösségi életünkben!

Potyók Áron presbiter

„Az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk, és láttuk az Ő dicsőségét.”

Voltak pedig pásztorok azon a vidéken, akik kinn a mezőn tanyáztak, és vigyáztak éjszaka az ő nyájuk mellett. És íme az Úrnak angyala megjelent nekik...

Az ember azt gondolná, hogy az lett volna a természetes, ha Jézus születését országshírdetésnek kihirdetik, hiszen ez a szokás, ha valami fontos esemény történik.

Mi is lenne nagyobb jelentőségű attól, hogy az Isten Fia eljött a földre megtörni a gonosz hatalmát? Szó ami szó, angyalok sokasága hirdette az üzenetet...

Csak hogy nem a királyi palotákban vagy a templomokban tették ezt. Nem, nem a királyok és nem a papok voltak azok, akik először hallhatták az örömhírt, hanem a pásztorok, akik a környéken vigyáztak a nyájra.

Ezek az emberek nem voltak valami nagy becsben, mégis ők hallhatták először Isten üzenetét.

Éppen ezt akarta Isten. Meg akarta mutatni a pásztoroknak, hogy szereti őket, és őt nem érdekli milyen előkelő, vagy gazdag. Jézus azért jött, hogy mindannyiunkra kiáraszsa szeretetét.

A pásztorok elhitték az angyalok üzenetét, és rögtön elindultak arra a helyre, ahol Jézus született. Miután leborulva tiszteletüket tették, fölkerekedtek, hogy mindenhol bizonyosságot tegyenek arról, amit láttak és hallottak. De nemcsak a pásztorok hallottak az Úr Jézus születéséről.

Egy távoli országban bölcsek figyelték az égboltot, mert egy új csillag megjelenése foglalkoztatta őket. Miután megfejtették az üzenetét, elindultak Izrael földjére, ahol egy királyi gyermek született..

Csak úgy, mint a pásztorok, ők is azonnal felkerekedtek, hogy tiszteletüket tegyék ennek a titokzatos királynak. Nekik bizony sokkal nagyobb utat kellett megtenniük, de ezzel nem törődtek, mert mindennél fontosabb volt számukra, hogy az Úr Jézusnak hódolhassanak.

Mindenféle drága ajándékot vittek magukkal a királyi gyermeknek, hogy tiszteletüket kifejezzék.

Megkérdezem te mit vinnél magaddal, ha az Úr Jézust meglátogatnád? És ne gondold, hogy neked nincs semmi, amit neki adhatnál, mert azt ajándékozhatod, ami

minden kincsnél többet ér:

a SZERETETEDET.

Ehhez nem is kell hosszú útra menned, Erre mindig lehetőséged van. Jézus már nincs itt a földön, mégis minden nap megtalálhatod őt, és szereted az embereket, akkor a legnagyobb dolgot ajándékozod neki. Ha másokat szeretsz, azzal Jézust szereted..

*„...Nem volna más vallás,
nem volna csak ennyi,*

*Imádni Istent, és egymást szeretni.
Karácsonyi rege, ha valóra válna,
Igazi boldogság szállna a világra.”*

Ady Endre

Urunk visszatérését várva kívánok áldott ünnepeket és békés új esztendőt.

László Ilona presbiter

A LÉLEK GYÜMÖLCSE, avagy értékek ma: 5. SZÍVESSÉG

Mi a Lélek gyümölcse?

Szó szerinti értelmezésben a lélek által teremtett gyümölcs. A Szentlélek által teremtett gyümölcs ez, ezt magunknak készíteni nem lehet. És ahogyan azt a Szentírás is tartja, minden fán olyan gyümölcs terem, amilyen az a fa.

*„Minden jó fa jó gyümölcsöt terem,
a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem.”
(Máté 7,17)*

Istentől elfordult, bűnös természetünk csak vad gyümölcsöket tud teremni: „A test cselekedetei ezek: házasságtörés, páráztság, tisztátalanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás, irigység, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ezekhez

hasonlóak. Ezekről mondom nektek, hogy akik ilyeneket cselekszenek, nem öröklik Isten országát.” (Galata 5, 19-21.)

A jó gyümölcsöket mi, romlott természetű emberek nem tudjuk teremteni magunkban, erre mi nem vagyunk képesek,

sem neveléssel, sem tanítással, sem jutalmazással, sem fenyítéssel nem tudjuk ezt elérni, erre a Szentlélek képes csak.

A Szentírásban lévő 9 gyönyörű kincs sorában az 5. a szívesség. Már a nevében is benne van, hogy valamiféle szívből jövő dolgot jelent.

A szívesség több, illetve más a Szentírás értelmében, mint ahogyan ezt a szót a mindennapokban használjuk. Szívességet tenni valakinek nem más, minthogy ellenszolgáltatás nélkül, pusztán jóindulatból segítünk valakin. Nem várunk érte sem azonnali, sem pedig későbbi hálát, az Úr fogja visszapótolni részünkre azt, amit adtunk.

A szívesség más tehát, mint a kötelesség teljesítése. A szívesség gyakorlásakor az embertársunk iránt érzett szeretetünket fejezzük ki, lehet úgy is megfogalmazni, hogy olyan kötelességteljesítés, amelyben a szíve is benne van valakinek, mégpedig az új szíve, az a szív, amit a Szentlélek teremtett.

Jézus így tanított: Jót tegyetek azokkal, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék (Máté 5,44.).

Arra tanít Jézus, hogy ne mérlegeljük a jótetteinket, hogy érdemes-e arra az,

akinek nyújtjuk, hanem segítsünk akár az ellenségünknek is. Nem érdem szerint cselekszik az, aki a szívesség gyümölcsét birtokolja, mint ahogyan a mennybe sem a földi életünk során szerzett érdemeink listájának hossza alapján kerülünk.

Az adventi időszakban ez különös jelentőséggel bír, kedves Testvérek, ilyenkor a szívünk megnyílik az elesettek iránt, és sok-sok szívességből megtett cselekedetnek lehetünk tanúi, vagy éppen érintettjei is. Megannyi adományozás, ételosztás, jótékonyági rendezvény időszaka a december és nagy öröm bizonyára ez az Úr szemében is. Milyen jó lenne, ha ez nemcsak erre az időszakra korlátozódna, hanem az év minden napján tudnánk szívességből segíteni a nálunk gyengébbeknek!

Mit tehetünk annak érdekében, hogy birtokoljuk a lélek gyümölcsét, hogy a mi életünkben is jelen legyenek ezek az értékek? Semmi különöset, csak be kell fogadnunk az Urat a szívünkbe és kérnünk kell azt, hogy ez a gyümölcs az újjászületett életünkön megjelenjék.

Istentől megáldott adventi készülődést kívánva:

Nyilasi Márta

2000 év, 2000 kilométer

Régóta élt bennünk a gondolat, hogy életünk folyamán egyszer el kell látogatnunk a Szentföldre. Mikor év elején meghallottuk a hirdetést, hogy ősszel egy református csoport fog oda indulni Debrecenből, mindketten elérkeztünk láttuk az időt, és elég hamar arra a következtetésre jutottunk, hogy csatlakoznunk kell.

Arra a vidékre készültünk, amely civilizációnk bölcsője, és melyen Krisztus urunk élt! Szinte felfoghatatlan! E két tényező nagyon komoly elvárásokat gerjesztett bennünk, és természetesen felszínre tapasztalatok szerzése után nagy csalódásokat eredményezett. Az embernek van egy elképzelése a Golgotáról, egy kopár sziklahegynek képzeletben Jeruzsálem közelében az ihletett festők mesterművei alapján. Megérkezik a helyszínre, és óriási bazilika foglalja magába a kereszt állítólagos helyét, valamint a sziklasírt. Keresztény

felekezet-függően. A keresztény történelmi emlékhelyek jelentős részének helyét I. Konstantin római császár kutatásainak eredményeként helyezték el, a Szent Sír Bazilika esetében ez 300 éves késést jelent. Viszont más vélemény szerint máshol volt a sziklasír, és a mellett a kopár, koponyaszerűen festő hegy mellett buszállomás van, mellette rendezett kerttel. Ábrándozunk kedves bibliai városokról, mikor Jeruzsálem szűkös sikátorai ünnepek idején már kétezer évvel ezelőtt is sokezer embert kellett elviseljenek. Mostanra, a bolygóvárosaival együtt közel egymilliós a lakossága. Több világvallás szent helyeinek őrzőjeként, zarándokok, turisták milliói is meglátogatják ráadásul, kiemelten a Templom-hegyet, és azon a fallal körülvett óvárost. A terület gyakran cserélt gazdát, mely rendszerint öldöklő harccal és rombolással járt együtt. A szomszédos Olaj-

fák-hegyéről maga Jézus is megsiratta a várost, mert ő előre látta az összeesést. Ezek eredményeképp 500 évvel ezelőtt már csak alig 5000 lakosa volt.

Az érmék oldalai... az érmék nagyon fontos történelmi támpontok, kiemelten a korok azonosítása céljából. Az épülő zsinagógák sarkaihoz a kor egy-egy pénz-érméjét temették. S mivel az uralkodók rendszerint a saját arcukkal díszítették pénzürméiket, a korszakok ezen érmékről beazonosíthatóvá válnak. Az óriási kapernaumi zsinagóga valóban létezett kétezer éve. Ma romos emlékhely. Mellette pár lépésnyire Péter házának maradványai, felette szinte lebeg egy modern, UFO-szerű templom. Talán tényleg Péteré volt, talán nem. De Kapernaum létezett, létezik. A Genezáreti-tó, Galileai-tenger, Kinneret-tó, Tiberias-tó szintén, ráadásul

ez mind ugyanazt a Föld legmélyebben fekvő édesvízi tavát jelöli. A Templom-hegy létezett, létezik. Akárcsak Betlehem, ahol manapság az egyik legnagyobb a keresztény lakosság aránya. Rengeteg ház bejárata környékén fedezhető fel a Sárkányölő György domborműve. Palesztin fennhatósági területen.

Templomok... Volt, hogy Jeruzsálemben 50 keresztény templom is volt. Az egyházak és uralkodók igyekeztek lehetőség szerint minél több helyen építeni, mely akárhogy is, de kapcsolható a Bibliához, szinte presztízs-kérdés lett egy-egy felekezet, vagy uralkodóház között. Vajon miért nem sikerült átlátni az építmények falain át a lényegre? Az elvégeztetett megváltásra, az üdvösségre? Miért egyszerűbb egy földön heverő márványlapra áhítattal tekinteni, mint az élő igére? A Boldog mon-

dások hegyén is van egy templom. Vagy inkább fogalmazzunk úgy, hogy ott csak egy templom van. S lám, ennek egyik polcáról, a bal felső sarokból magyar nyelven is megvásárolhattuk egy képeslapon Krisztus szavait. A kedves apáca magyarul köszönte meg a vásárlást. Vajon hány nyelven tudná még megismételni ugyanezt?

Nyelvek... A második világháború után, míg a világ harcokkal érintett része az új-jáépítést szervezte, elérkezettnek látta az időt a zsidóság, hogy újból országa legyen. 70 évvel ezelőtt ismét felrajzolta magát a térképekre Izrael. Ezt ugyan az arab világ jó része a mai napig nem fogadja el. A külföldi támogatók rengeteg anyagi és technikai segítséget nyújtottak ehhez, elég korán sikerült is felülemelkedniük a gyarmati sorson. A rengeteg küzdelem közt azonban akadt egy szokatlan is, nyelvet kellett választani. Ott a többség arabul beszélt, de valahogy ki kellett tűnni az arab világból, így lett a héber az államnyelv, ami erősen megújításra szorult 1500 év háttérbe szorulás után, de a sok bevándorlónak kellett egy közös nevező is, ami az angol lett. Így alakulhatott ki, hogy szinte minden helyen ezen a 3 nyelven szerepelnek a feliratok, még a közlekedési táblákon is. Folyamatos a bevándorlás, majdnem annyi lakosa van az országnak mint a miénknek, de negyedakkora területen!

És azt éreztük a városok látogatása során, hogy mintha sok helyen ez a 70 évvel ezelőtti fejlődési roham meg is állt volna, pontosan az akkori szinten. Mindenütt beton és vezetékek, por és szemét, ami oly jellemző volt mifelénk is a vasfüggöny mögötti keleti blokkban. De itthonról szemlélve nem tűnik igazságosnak ilyesmit a szemére vetni egy olyan vidéknek, ami ennyire ellenséges az élettel, és ezért erőfeszítéseit a túlélésre kell összpontosítania a

külcsein helyett. Nagyrészt kősvatag, édesvíz alig van, növényzet, állatvilág szintűgy, a települések ellenkezőleg mint itthon, a dombok tetejére épültek, mivel a völgyekben van némi remény termőföldre és vízre. Mindenhol beton és mészke, pedig az ember azt hinné, minél közelebb kerülünk az egyenlítőhöz, annál színesebb a világ. Jeruzsálemből a Holt-tenger felé haladva fél órán belül teljesen kortalan vidéken találtuk magunkat. A kis nyájak, a pásztorok kunyhói, a datolyapálmák, olajfák mind így festhettek évszázadokkal ezelőtt is. A Holt-tenger ásványi anyag kitermelőhelyei nélkül szintén változatlan képet mutathatt, leszámítva azt, hogy nagyobb volt a területe. A régóta tartó aszály miatt a Föld legmélyebben fekvő természetes szárazföldi területe nem sok életet tűr meg maga körül, magában a tengerben meg jóformán semmilyen. S mégis, pár kilométerre tőle varázslatos, élettel teli édesvízi oázis (En-Gedi) található.

Ilyen szélsőséges kettősségekkel találkoztunk Izraelben. Ha Jerikót tekintjük a történelem egyik első fejlett kultúrájú városának, az emberi élet olyan helyen indult szervezett fejlődésnek, ami leginkább életellenesnek mondható. Ezen a vidéken megtanulták az emberek megbecsülni, amijük van, megszervezni a közösségeket a túlélésért, és olyan javakat tartani, melyeket szükség esetén gyorsan lehet továbbvinni.

A keresztény zarándokhelyek látogatása közben meg arra gondoltunk, hogy az ott látottak mennyire érthetővé teszik a reformáció szükségességét. Nem az 501 évvel ezelőtti eseményét. Hanem az élethosszig tartó folyamatot, melynek példáját 2000 éve, 2000 kilométerre Jézus Krisztus mutatta be nekünk.

Szabó Máté presbiter

„Erős bátorításunk van nekiünk, akik odamenekültünk,
hogy belekapaszkodjunk az előttünk lévő reménységbe.
Ez a reménység lelkünknek biztos és erős horgonya,
amely behatol a kárpit mögé.”
(Zsidókhöz írt levél 6,18-19)

Adventi reménység

Aki látott már életében horgonyt, azaz vasmacskát, az sosem felejt el ezt a hajórögzítésre szolgáló vasrudat, mely kettő vagy négy foggal, - horgonyággal – rendelkezik, végén ásóformájú karokkal. S, hogy mi célt szolgál, csak az tudja igazán, aki került már viharba a nyílt tengeren, ahol életmentő lehet, ha a tengerfenékre eresztve, ága beleakad a szilárd talajba és megtartja a hajót, míg elvonul a veszedelem.

A Szentírás is tanít bennünket a horgonyról, na nem, mint kadétokat, sokkal inkább Istenhez való ragaszkodásunk vonatkozásában.

E kapcsolat mélységét pontosan a viharok próbálják meg, melyek minél mélyebbek, hosszabbak és felkavaróbbak, annál inkább szükségünk van lelkünk horgonyára a reménységre.

Sodródunk, vagy megkapaszkodunk.

Egyáltalán van mibe kapaszkodnunk?

Elillanó szép reményünk van, vagy biztos sziklánk és bizalmunk van, mert tudjuk, hogy van kibe kapaszkodnunk? A víz alatt nem látszik a szikla, sokszor a kiutat sem látjuk, de tudjuk, hogy a horgony megkapaszkodik benne, mert van reménységünk a láthatatlanok és eljövendők felől.

Jézus a mi reménységünk, Isten Fia, aki Úr a vihar felett, szavára lecsendesedik a tenger.

A Szentírás bizonyoságot tesz Jézus Krisztusról, a munkájáról, kegyelméről. Talán mindannyian beszámolhatnánk arról, hogy sok viharba keveredtünk ebben az évben is, fájdalmak, veszteségek, próbák és miért kérdések próbálták hitünket, a reménység azonban, lelkünk biztos horgonya nem szégyenít meg senkit, semmit, mert a szívünkbe van beleírva, előre visz, megvigasztal, olykor szárnyakat ad, ha elfáradunk. Sok-sok reményteljes pillanatot élhettem át ez évben a hittanos csemeték között is.

Az egyik ilyen alkalommal Bibliákat oszthattunk ki, ugyanis a Gedeon Társaság ajánlotta, hogy minden felső tagozatos gyermek kap egy élet könyvet, mely életre szóló útmutatást tartalmaz.

Mi ebben a reménység?

Az, hogy el fogják olvasni, hogy emlékezni fognak, hogy talán emlékeztetni fogják saját gyermekeiket is, de a legnagyobb reménység az, hogy Isten velük lesz a viharokban. Isten áldása kísérelje a Gedeon Társaság szolgálatát, a mi imádságunk pedig az legyen, hogy új életet nyerhessenek a gyermekek a Biblia olvasása által.

*Reményteljes Karácsonyt kívánok mindenkinek:
Lakatosné Hegedűs Judit*

Isten az Atyjánk

- teremtő (élet ajándéko-
zója, fenntartója, műbo-
zítója)
- mindenható, szeret, °
megbocsát, új szívet ad
- bekeneséget ad, szeret,
megáld

Adventi családi délután

2018. november 24-én gyülekezettünk apraja és nagyja együtt hangolódott az adventre. Évek óta járok gyerekeimmel ezekre az alkalmakra. Szeretjük, hiszen itt lehetőség van a kapcsolatteremtésre, kézműves foglalkozásokon való részvételre, valamint az elcsendesedésre is. Az Ige vagy éppen egy mély beszélgetés figyelmeztet arra, hogy az ember legfőbb támasza Isten, ennek tükrében kell élnünk mindennapjainkat.

A közös együttlétet énekléssel kezdtük. Óvodások, iskolások, felnőttek egyaránt nagy-nagy lelkesedéssel énekelték az ismert adventi és karácsonyi énekeket.

Ezt követően Tárnok Tamás lelkipásztorunk osztotta meg adventi gondolatait a résztvevőkkel. Máté evangéliuma 1. részének 20-23-ig terjedő versét olvasta, melyben hallhattuk a legfontosabb üzenetet, amely így hangzik: **VELÜNK AZ ISTEN.** (Máté 1: 23). Ennél csodálatosabb ajándékot nem kaphatunk, csak oda kell fordulnunk és el kell fogadnunk!

A délután második fele a kézművességről szólt. Nem maradhatott el a szokásos adventi koszorúk, ajtódíszek, ablakdíszek készítése. Újdonság volt az üvegfestés. Jó volt látni, hogy az „alkotók” egymást segítették munkavégzés közben. A programon a legkisebbek sem unatkoztak, ők ugyanis karácsonyi gipszformák festésével foglalatostkodtak. Alkotás közben lehetőség nyílt beszélgetésre, egymás jobb megismerésére is.

A lelki táplálék mellett nem maradt el a test táplálása sem. Sok-sok finomsággal teltek meg az asztalok, amit örömmel és jóízűen fogyasztottunk el.

Köszönettel tartozunk az alkalomért elsősorban legfőbb Urunknak, másodsorban pedig azoknak a testvéreknek, akik a szervezésben és a lebonyolításban aktívan részt vettek, hiszen ezek az alkalmak mindig nagyon áldottak.

Ezzel a gondolatokkal kívánok mindenkinek áldott karácsonyi ünneplést!

Oláh Erika

Advent Domboson

„Menjünk el Betlehembe,
és nézzük meg azt, ami ott történt,
amit az Úr tudtukra adott.” (Lk.2,15)

2018. december 16-án, vasárnap délután 3 órakor Lakatos Zoltán lelkipásztor szolgált Domboson a pásztorok hitéről a Lukács 2,1-20. alapján, akik miután az angyali örömhírt meghallották, elmentek a megszületett Krisztushoz, hogy hódolatukat fejezzék ki előtte. Ma is, aki jön az Úrhoz, és elfogadja őt Megváltóként az életében, annak szívét betölti a békesség, élete biztonságban van, és boldogságban telik, mert vele van az Isten Fia szüntelen, és ő kegyelméből örök életet ad.

Ezután a gyermekek betlehemes szolgálatát követték. Kocsis Sándorné Erika gondnoknő is köszöntötte a gyülekezetet a János 3,16-al, majd szeretetvendégséggel, a nyugdíjas lelkészek áldásmondásával és ajándékosztással zárult az alkalom. Hálát adunk Istennek minden eddigi áldásáért és ajándékaiért, amelyeket kirendelt az ottani testvéreknek. Igéjével és szeretetével lelküket szüntelen megújítja és táplálja, és gondviselésével hordozza őket, sokakat indít a támogatásukra (a csapókeri gyülekezet és alapítványa, az önkormányzat, szertetszolgálatok és jótékony személyek).

Istené legyen mindenért a dicsőség!

Tárnok Tamás lelkipásztor

Advent hitmélyítő esték

„Megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.” (Títusz 2,11)

Advent 1. vasárnapi úrvacsoravételre készülődve hitmélyítő estéken vendéglelképásztorok szolgáltak nálunk.

Kedden Erdőhátiné Fűrj Anikó konyári református lelkész nő szolgált Sámuel első könyve 4. fejezete alapján, ahol arról van szó, hogy a filiszteusok legyőzték Isten népét, mert Isten népe elfordult Urától, és így Ő nem volt velük ekkor. A hozzá való viszatérésükkor viszont győzelemben részesítette őket, és helyreállította országukat. Az Úr Jézus ezért jött, hogy ebben a megmentő kegyelemben részesítsen minket,

és aki őt hittel megragadja, arra az ítélet helyett kegyelméből áldásainak sokaságát árasztja.

Szerdán Pető Albert debreceni baptista lelképásztor szolgált a 42. Zsoltár alapján, amely által önvizsgálatra hívott minket, hogy van-e örömteli vágyakozás a szívrünkben az Úr jelenléte után.

Csütörtökön Baracsi Zsolt szakolyi református lelképásztor szolgált az Apostolok cselekedeteiről írott könyv 2. részének 37-47. versei alapján az élő hitű keresztyén élet igaz gyümölcseiről: kitartó részvétel az apostoli tanításban, a közösségben, az úrvacsorában és az imádkozásban.

Pénteken Lengyel László nyugalmazott kerekestelepi református lelképásztor szolgált válogatott Igék alapján (Zsolt 8,2., Zsolt 34,9., 1Jn 4,9., 1Kor 2,9.) Isten dicsőségének és szeretetének nagyságáról, amelyet észre vehetünk az ég és a föld teremtésében, a Bibliában, Jézus Krisztusban, saját életünkben és az örök élet ajándékában. A „Nagy vagy te, Isten” éneket is elénekeltük ezen az estén az Igékhez kapcsolódóan.

Szombaton Hegedűs András hajdúböszörményi baptista lelképásztor a Mózes 3. könyve 23. fejezetéből a hét zsidó ünnepéről és azok Krisztusra való vonatkozásairól szolgált: páskaünnep – Krisztus megváltó halála, kovásztalan kenyerek ünnepe – Krisztus temetése, első zsenge ünnepe – Krisztus feltámadása, hetek ünnepe – Szentlélek kitöltése, kürtzengés ünnepe – Krisztus második eljövetele, engesztelés napja – zsidók felismerik Jézusban a megígért Messiást, lombsátrak ünnepe – együtt lakozás a mennyországban.

Vasárnap Dani László, a Református Szeretetszolgálat lelképásztora hirdette az

Igét a Lukács evangéliuma 10. részének 38-42. versei alapján az Igére való figyelem és a szeretetszolgálat kapcsolatáról. Ha első helyre kerül az életünkben Isten Igéje, akkor megtapasztalhatjuk, hogy minden

más szükségünk betöltetnek. Az úrvacsora vétel alatt a gyülekezeti kórus adventi énekekkel szolgált. A közös ebéd után a Budapest-Szilágyi Dezső téri Református Gyülekezet diakóniai gondnoka, Csenki Zsuzsa, diakónusa, Tárnok Anna Mária, és önkéntes munkatársuk, Helyes Sarolta, tett bizonyosságot a szeretetszolgálatukról, valamint Dani László lelkipásztor is beszélt a gyülekezeti diakóniáról.

Isten kegyelméből lelkiükben sokat épülhettünk a héten, és áldott útmutatásokat kaphattunk a gyümölcsstermő keresztény szolgálatról. Istené legyen mindenért a dicsőség!

Tárnok Tamás lelkipásztor

Helyes Sarolta

KARÁCSONY ÉJJELE

Itt az éj, hogy megérkezz hozzánk,
Eljött az éj, mindenki vár,
Hogy itt légy már, Óh, Megváltó!
Mert a világ oly nem jó, nem jó.

Itt az éj, az égen egy csillagfény,
Mutatja már, jászolban király!
Ártatlan és tiszta Ő,
Hozta közénk a fényt, a fényt!

Hát ezért, hogy ez az éj páratlan!
Tudjuk már, hogy bármi bánt, bármi fáj
Semmi nem fenyeget, mert Ő fogja kezedet,
Ő gyógyít szíveket, ad megbocsátást,
és szeretetet!

ANYAKÖNYVI ADATOK

(2018. október 25. - 2018. december 14.)

A keresztség sákramentumában részesültek:
Pataky Anna, Kovács Adél Kamilla, Rudi Krisztián és Veres Patrik.
Isten áldja meg hitbeli növekedésüket!

Házasságkötésükre Isten áldását kérték:
Gyarmati László és Katona Judit.
Áldásokban gazdag családi életet kívánunk!

A vigasztalás Igéjét hirdettük:
Özv. Szőke Jánosné Szijártó Eszter (87), Szilágyi János (70),
Tóth Lászlóné Deák Margit (81), Madar Imréné Birzódó Ilona (66)
és Kiss András (77) elhunyt testvéreink ravatalánál.
A feltámadás és örök élet bizonyosságával kívánunk vigasztalást!

Helyes Sarolta

ADVENTI GONDOLATOK

Az advent világi csillogása mögött
lásd meg a lényeket: a hideg betlehemi istállóban
egykoron megszületett kisdedet.

Az Atya egyszülött fiát - Jézust,
Ki megváltásunkra a földre küldetett.
S ki tőlünk, miattunk, értünk
később, mérhetetlenül szenvedett.

Ha az Úr kegyelméből életed
örömmel, javakkal teli
- Ne feledd a szegényes betlehemi múltat -
S lásd meg a körülötted élő nyomorultat!
Ha te kaptál adventben bővölködést, fényeket
Adj az éhezőnek is egy darab kenyeret!

A Bibliában Jézus azt tanítja,
ha egy embertársaddal jót teszel, vele teszel jót.

Te adventi várakozó - halld meg ezt a szót!
Advent üzenete számunkra egy lehet:
A mindent átható KRISZTUSI SZERETET!

ÁLLANDÓ GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

Vasárnap:	10.00 órától istentisztelet a templomban Az istentisztelettel párhuzamosan vasárnapi óvoda és iskola 9.30-tól imaközösség az istentisztelet áldásáért a gyülekezeti házban 9.50-től énektanítás a templomban 17.30 órától imaóra a gyülekezeti házban 15.00 órától minden hónap első és harmadik vasárnapján istentisztelet Domboson
Kedd:	10.00 órától Tevékeny Kezek Szeretőkör 17.30 órától bibliaóra – vezérfonal: Heidelbergi Káté
Szerda:	10.00 órától Baba-mama kör 10.30-tól bibliaóra az Idősek Napközi Otthonában 16.00 órától Bibliaóra Domboson 17.30 órától minden hónap első szerda estéjén presbiteri bibliaóra
Csütörtök:	9.00 órától Tevékeny Kezek Szeretőkör 19.00 órától kéthetente felnőttként konfirmáltak bibliaköre
Péntek:	17.00 órától konfirmáció előkészítő gyermekeknek 18.00 órától ifjúsági bibliakör

Alapítványi hírek

Szeretettel tájékoztatjuk a gyülekezetet
alapítványunk aktuális eseményeiről:

- A dombosi gyülekezet részére 20 csomagot készítettünk, melyet rászoruló testvérek kaptak meg az adventi estén.
- Az iratterjesztést 59.235 Ft értékben támogattuk kiadványok vásárlásával.

Az alapítvány kuratóriuma

ALIANSZ IMAHÉT MEGHÍVÓ

Aliansz Imahét 2019. január 6-13.
a DEBRECEN-CSAPÓKERTI REFORMÁTUS GYŰLEKEZETBEN
(Debrecen, Mátyás király u. 23/b)

január 6. vasárnap 17 óra: Egység a szeretetben
Igét hirdet: Dr. Fekete Károly püspök-lelkipásztor (Debrecen)

január 7. hétfő 17:30 óra: Egység a Lélekben
Igét hirdet: Pető Albert lelkipásztor (Debrecen)

január 8. kedd 17:30 óra: Egység a hitben (hitvallásban)
Igét hirdet: Somogyi László lelkipásztor (Hajdúböszörmény)

január 9. szerda 17:30 óra: Egység a keresztségben
Igét hirdet: Adámi László lelkipásztor (Nyíregyháza)

január 10. csütörtök 17:30 óra: Egység az egy testben
Igét hirdet: Papp János lelkipásztor (Budapest)

január 11. péntek 17:30 óra: Egység a misszióban
Igét hirdet: Mike Sámuel lelkipásztor (Kecskemét)

január 12. szombat 17:30 óra: Egység a látásban
Igét hirdet: Szilágyi Zsolt lelkipásztor (Debrecen)

január 13. vasárnap 10 óra: Egység Krisztusban
Igét hirdet: Dr. Kállai Imre lelkipásztor (Debrecen) Úrvacsorai közösség

17 óra: Záró alkalom a Baptista Imaházban /Szappanos u./
Igét hirdet: Lakatos Zoltán lelkipásztor (Debrecen)

Kiadja a Csapókerti Református Egyházközség Presbitériuma
4033 Debrecen, Mátyás király u. 23/B • Telefon: (52) 448-601
E-mail: refcsapokert@gmail.com • web: csapokert.reformatus.hu
Bankszámlaszám: 11738008-20716422
Megjelenik: kéthavonta • Példányszám: 300
Nyomás, tördelés: Litográfia Nyomda, Debrecen